

skellige tilbud og jo også gå ind og se på, hvad det så er for et tilbud, der matcher den enkelte borgers behov.

Hr. Thomas Krog sætter meget fokus på kvaliteten af de forskellige tilbud, hvilket jeg i øvrigt gerne vil kvittere for, for det synes jeg er vigtigt, og jeg synes især, det er positivt, at SF også synes, at vi nu skal have stærk fokus på kvaliteten i de kommunale tilbud. Det er jeg fuldstændig enig i, for det er vigtigt, at vi ved, om vi får den kvalitet, som vi mener vi betaler for, og derfor skal der være samme regler for de forskellige sociale tilbud.

Men vi har jo masser af fokus på kvaliteten, først og fremmest med Tilbudsportalen, som jo netop skaber det her overblik og indblik i, hvad de forskellige sociale tilbud indeholder.

Så har vi arbejdet meget med kvalitetsstandarder, f.eks. i forbindelse med forskellige tilbud. Jeg ved, at Landsforeningen af opholdssteder nu arbejder med et akkrediteringssystem, fordi de netop gerne vil synliggøre indholdet af deres tilbud.

Så vi arbejder med kvaliteten i mange forskellige sammenhænge, ligesom vi også sætter fokus på retssikkerheden i forbindelse med de kommunale afgørelser, som jo også spiller ind, med hensyn til om man nu får det rette tilbud.

Det er altså ikke et enten-eller. Vi har taget fat på kvaliteten. Nu sørger vi så også at få fokus på, hvad det egentlig er, man betaler for, og stiller de forskellige tilbud ens.

Jeg tror, at det var fru Karen Klint, der var inde på især behovet for individuelle takster, og der skal jeg understrege, hvilket jeg også mener fremgår af høringsnotatet, at det selvfølgelig vil være individuelle takster, for der er jo meget stor forskel på, hvad prisen er for den enkelte. Det, vi snakker om, er også de langsigtede generelle takster, men der bliver selvfølgelig taget de individuelle hensyn. Det mener jeg er helt åbenlyst skal ske.

Fru Karen Klint var også inde på, at der skulle være helt ens vilkår. Jeg vil bare sige, at hvis man ønsker helt ens vilkår, så må det jo forudsætte, at man laver en egentlig adskillelse af de sociale driftsopgaver i kommunen. Så må man jo udskille det fra anden drift.

Jeg synes med hensyn til hele diskussionen om tilkøbsydelse, at skulle man overveje også at give de muligheder, som jeg ikke synes hører hjemme i det kommunale system, hvor jeg synes, at de skal koncentrere sig om kerneopgaverne, så må man vælge helt at udskille den

driftsopgave, for ellers bliver der jo netop ikke de samme vilkår for private leverandører. Så det kræver altså, at man på helt anderledes vis ændrer rammerne for kommunal drift, hvis man vil have de samme vilkår for private leverandører.

Så skal jeg bare sige, at jeg tror, der er nogle misforståelser. Det hænger nok sammen med opsætningen i selve lovforslaget, at de der bemærkninger kan virke lidt forvirrende, fordi noget er kommet op på den anden side og sådan noget, men det får vi afklaret under udvalgsbehandlingen.

Jeg skal sige til hr. Martin Lidegaard, at når vi vælger en bekendtgørelse, er det jo, fordi det er det naturlige og det, vi plejer at gøre i forbindelse med fastsættelse af takster og en nøjere beskrivelse af, hvilke tilbud der er omfattet. Jeg mener, at det er den helt almindelige praksis, men jeg synes også, at i og med at det, der skal stå her, er meget detaljeret, så hører det hjemme i en bekendtgørelse og ikke i et lovforslag.

Så er jeg meget enig i hr. Martin Lidegaards udlægning af, at det her lovforslag bidrager til mangfoldigheden på det sociale område. Det er jeg helt enig i, for jeg mener, at vi ved at få skabt den her gennemsigtighed i forhold til de kommunale tilbud faktisk bedre sikrer ens vilkår for de forskellige leverandører og dermed basis for en fortsat mangfoldighed på området.

Jeg ser jo gerne en udvikling, hvor vi hele tiden ser, at der er forskellige driftsherrer bag de forskellige sociale tilbud, fordi det netop giver den her mangfoldighed. Det gør, at vi får flere forskelligartede tilbud, og det mener jeg at vi har brug for for at kunne imødekomme det behov, som borgeren har. Så det her vil styrke det.

Det er selvfølgelig afgørende, at vi kræver af kommunerne, at de laver den her beregning, at de følger omkostningsprincippet. Der skal jeg lige knytte en lille bemærkning til det her med »kan« og »vil«, for det eksempel, som hr. Martin Lidegaard var inde på vedrørende Roskilde Kommune, som vi jo kender til fulde, afdækker jo netop hele problemet med hensyn til, om der står »kan« eller »vil«.

Kl. 11.15

Jeg synes, det er borgerne, der skal have ret til at vælge den plejebolig, de nu gerne vil bo i, og ikke kommunen, der skal bestemme det. Men vi har jo tidligere haft en del disput om det der: Er det noget, vi skal kræve af kommunerne, eller er det noget, vi skal give kommunerne mulighed for? Der synes jeg, hr. Martin Lidegaard selv faktisk fik understreget, at vi bliver nødt til at stille